

وقایعی که در ابو غریب اتفاق افتاده

۱۰ آذر ۱۳۸۷ |

مقدمه مترجم: **دمکراسی و حقوق بشر آمریکائی** : در چند روز گذشته، فاجعه عظیم تازه ای تحت نام « قرارداد امنیتی» بر مردم عراق وارد شد که اثرات آن از جنگ خانمانسوز ۶ ساله آمریکا بر علیه این ملت کمتر نیست. امضای این قرارداد تمام تجاوزات گذشته، حال و آینده آمریکا را بشکل « قانونی و مشروع » در خواهد آورد. اما نباید شک داشت، همانطور که «مقاومت ملی عراق» در گذشته آمریکا را با شکست فاحشی مواجه ساخت، از این پس نیز با مقاومت خود، طرح تازه آمریکا را نیز با شکست روبرو خواهد ساخت و آزادی و آبادی را برای ملت عراق به ارمغان خواهد آورد. آمریکا در ۶ سال گذشته به هر نوع جنایت و تجاوز ضد انسانی بر علیه ملت مظلوم عراق دست زد. شکنجه، کشتار، سوزندان و تخریب خانه های مردم بر سرشان، خانه گردی های شبانه و سرقت اندوخته های فقیرانه مردم و سپس تجاوز به زنان و دخترانشان جزو کارهای یومیه این پیامبران دمکراسی آمریکائی بود. همه بیاد دارند که چگونه دختر ۱۵ ساله ای را بنام عبیر در روستای حدیثه مورد تجاوز ۶ سرباز نیروی دریایی آمریکا قرار گرفت و آنگاه برای پاک کردن آثار جرم، عبیر را به همراه پدرومادر و خانه اشان در آتش سوزاندند تا مگر جنایت پنهان بماند و این یکی از دهها هزار بود. غافل از اینکه یکی از سربازان برای تفریح از تمام اتفاقات فیلمبرداری کرده بود.

امروز کسانی که تحت نام «آکادمیسین»، «محقق» و اسمهای گوناگون همچون آقای عباس میلانی و حمید شوکت و غیره که در موسسه «هئور» و سایر موسسات وابسته به سی آی ا به تحریف تاریخ مشغولند در برابر همه این جنایات آمریکا مهر سکوت بر لب زده و خفقان گرفته اند زیرا اینان در خلوت و در برابر فلان مامور دون رتبه آمریکایی به جز انسان حقیر و خود فروخته ای که به نوکری آنان مشغولند چیز دیگری نیستند. القاب پر آب و تاب «دکتری» و مورخ و محقق بودن پرده ساطری برای پوشاندن حقیقت است.

آنانی که امروز در عراق این فاجعه عظیم را برای هموطنان خود آفریده اند، همان عباس میلانی ها، حمید شوکت ها، و صدها «محقق و تاریخ نویس» همپالکی اینان بوده اند که در دربار اعظم بوش به حقیرانه ترین وجهی به توطئه دست می زدند. همه اینها دیروز از حقوق بشر، دمکراسی و آزادی گلو پاره می کردند، اما همه این شعارهای توخالی برای سپردن نفت و ثروتهای عراق بدست آمریکا بود. این سینه چاکان «حقوق بشر و دمکراسی» هیچ رسالتی جز این ندارند.

در این شکی نیست که در کشور ما، حقوق بشر نقض می شود، آزادی بیان، تشکیل احزاب مستقل وجود ندارد، فساد، رشوه بیداد می کند و بسیاری نارسائی های دیگر. اما این مشکلات را تنها از درون ایران و با کمک نیروهای مترقی و آزادیخواه و در پیشاپیش آنان زنان، کارگران و روشنفکران انجام گیرد. نه از طریق دست به دامن شدن به آمریکا، اسرائیل و سایر دولت های استعمارگری که اهداف و منافع خاص خود را دنبال می کنند.

براینکه دمکراسی و حقوق بشر آمریکائی ها بیشتر بر هموطنان عزیز روشن گردد، ترجمه قسمتی از پرسش و پاسخی که در کنگره آمریکا انجام گرفته در اینجا آورده می شود. اعضای کنگره آمریکا با حضور سیمور هرش از تعدادی از ژنرال ها و درجه داران آمریکائی که بطور مستقیم در جنایات و شکنجه علیه مردم عراق شرکت داشته اند، سوال و جواب کرده است که البته همه این افراد هم اکنون آزاد و مشغول زندگی شخصی هستند. و این در حالیست که جنایت و تجاوزات مشابه در عراق همچنان ادامه دارد و دهها هزار زندانی عراقی در کشور خود و

در زندانهای مخفی سایر کشورها، همچون مصر، اردن، کویت، قطر و اروپا و یا زندان های شناوری که بصورت کشتی در دریاهاست ادامه دارد. باشد که با خواندن ترجمه زیر، کمک به آگاهی هموطنان شده و در عین حال سند روسیاهی برای مزدورانی که در دفاتر متعددی که "سی آی ا" با نام های دکتر و مورخ به تحقیق و در حقیقت به مزدوری مشغولند، باشد.

این مطلب غیر از سایت سیمور هersh در بسیاری از مطبوعات کشورهای عربی از جمله مجله «الاسبوع» چاپ قاهره و سایت البصره نیز منتشر شده است. که بخشی از متن این سوال و جواب ها را از مجله «الاسبوع» چاپ قاهره انجام گرفته است.

سایت البصره

برگردان احمد مزارعی

وقایعی که در ابوغریب اتفاق افتاده

سوال کننده : آیا مطمئن بودید از خویشان تروریست ها هستند؟

توماس رویچ : بله ، از مرکز گزارش داشتیم و من موضوع را به اطلاع ژنرال استیون کاسیون رساندم.

س: عکس العمل ژنرال چه بود؟

بورگس: از وی دستور رسید که کارتان را ادامه دهید.

س: محتوای گزارش چه بود؟

بورگس: بچه ها را آنقدر شکنجه کنید که تروریست ها تسلیم شوند.

س: اما ۱۸ کودک زیر شکنجه بقتل رسیدند؟

بورگس: می دانم

س: چند کودک بودند؟

بورگس: بیش از ۶۰ کودک

س: چگونه آنها را شکنجه می کردید؟

بورگس: عالیجناب ما آنها را مستقیماً بازداشت نمی کردیم وقتی خانواده ها را می آوردیم ، آنها به همراه مادران خود بودند.

س: پس چرا رای خود را تغییر داده و آنها را شکنجه کردید؟

بورگس: برای آنکه تروریست‌ها چند نفر از سربازان ما را ربوده بودند و این بهترین راه بود تا ما بتوانیم آنان را از حفره‌هایشان بدر آوریم.

س: با زنان چه کار کردید؟

بورگس: زنان بسیار خونسرد بودند و حاضر نبودند تحت هیچ شرایطی با ما همکاری کنند، وقتی از همکاری آنان ناامید شدیم، تصمیم گرفتیم تا به آنان تجاوز کنیم، زیرا باور داشتیم زنان عراقی با این کار به همکاری با ما تن خواهند داد.

س: چه کسی این دستور را به شما صادر کرد؟

بورگس: پنتاگون در جریان امر قرار داشت.

س: آیا این دستور از کاخ سفید صادر شده بود؟

بورگس: نمی‌دانم

س: چه کسی بطور شخصی به تو امر داد که به این کار مبادرت ورزی؟

بورگس: ژنرال کاسبورن، وی گفت که دستور آمده و شما باید اجرا کنید.

س: چگونه عمل تجاوز صورت می‌گرفت؟

بورگس: عمل تجاوز با حضور دو افسر و چند سرباز انجام می‌شد.^۱

س: برای آقای ریوج، رئیس بخش قانونی در نیروی زمینی: آیا از این امور آگاه بودید؟

ریوج: بله گزارش در دست داشتم

س: شما بعنوان یک شخصیت حقوقی و قانونی عکس‌العملتان چه بود؟

ریوج: عالیجناب این مسئله حقوقی نبود، بلکه سیاسی بود.

س: شما توافق کردید؟

توماس رویج: به تعداد معدودی از زنان تجاوز کردیم و بنظرم جرم نیست، باید این کار را انجام می‌دادیم.

س: آیا وسیله دیگری برای فشار بر زنان نداشتید؟

توماس رویج: ژنرال بورگس به این سوال جواب می‌دهد.

س: ژنرال بورگس، بفرمائید!

بورگس: چرا، ما آنها را به شیوه های مختلفی شکنجه کردیم، از جمله آنان را وادار کردیم که در آب بخوابند ، ۲۴ ساعته بر سر پا بیستند و موی سر آنها را تیغ زدیم که شاید حرف بزنند. اما آنها حاضر نبودند که هیچگونه با ما همکاری نمایند.

س: آیا سربازان با شما همکاری می کردند؟

بورگس: بعضی از آنها کم سن و سال بوده و کمتر این چیزها را دیده بودند ، لذا احساس نارضایتی می کردند. گردان ۲۰۵ فقط عوامل را اجرا می کرد و نمی شد که همه چیز را به آنها بچسبانیم. افراد گردان های دیگر نیز اعمال مشابه ای انجام می دادند.

س: چه کسی مستقیماً، دستور شکنجه کودکان را صادر می کرد؟

توماس رویچ: دستور از طرف جانیس کاربینسکی، مسئول زندان ابوغریب صادر شد.

بورگس: بعضی از این شکنجه ها بعلت گزارشی بود که بدست ما می رسید.

س: گزارشات چه می نوشتند؟

بورگس: در این گزارشات آمده بود که بعضی از اعضای بدن این کودکان قطع شده ، بوسیله آلتی فلزی بسر آنها کوبیده شده و قسمت هایی از بدن آنها سوزانده شده است.^۲

س: چرا این اعمال را با کودکانی انجام می دادید که هیچ نمی دانستند؟

بورگس: باور دارم که بچه ها قربانی بودند ولی بخاطر زیر فشار قرار دادن مادران، برادران و خواهرانشان به اعتراف ، بچه ها را شکنجه می کردیم.

س: آیا بچه هایی را که جان می سپردند، چه کارشان می کردید، آیا آنها را به خانواده هایشان می دادید؟

بورگس: نه. آنان را در بیابان به خاک می سپردیم، اما مادرانشان اصرار می کردند که در جریان دفن بچه هایشان حاضر باشند، منظره وحشتناکی بود.

س: آیا بعد از قتل بچه ها شکنجه در حق خانواده هایشان متوقف می شد؟

بورگس: دستوری به شماره ۱۲۳۴۷۲ ، از طرف ارتش بدست ما رسید که هر کودکی که زیر شکنجه کشته شد، شکنجه را در مورد خانواده اش متوقف کنید.

س: آیا این باعث شد که شما آن خانواده ها را آزاد کنید؟

بورگس: نه. ما می ترسیدیم که این اخبار به گوش مردم عراق برسد.

سوال برای آقای رویچ: در گزارشات آمده که گردان ۳۷۲ و ۳۲۰ و تیپ ۸۰۰ به اعمال بسیار وحشتناکی در حق جوانان عراقی دست زده اند. تفصیل و جزئیات آنرا بیان کنید.

توماس روییج: من به فرماندهان گفتم که با بعضی از این اعمال مخالفم. اما کسی به من گوش نداد.

س: اعتراض خود را مستقیم به چه کسی بیان کردید؟

توماس روییج: به آقای رامسفلد ، وزیر دفاع بطور مستقیم و همچنین بوسیله نامه ای به خانم کاندالیزا رایس دلایل خود را بیان کرده و خواستم که وی گزارش را به اطلاع پرزیدنت بوش برساند.

س: می توانم که علت اعتراضت را بپرسم؟

توماس روییج : اعتراض من به هر گونه عمل ضد اخلاقی با بازداشت عراقی ها بود، بخصوص وقتی فهمیدم که ارتش تعدادی سربازان همجنسگرا را به عراق آورده تا با بازداشتی های جوان عراقی بعمل جنسی بپردازند. می دانستم که جوانان عراقی با شدت تمام مقاومت می کردند و احیانا عده ای از آنان به قتل می رسیدند. بویژه در مورد استفاده از سگ های آموزش دیده بر علیه جوانان بسیار مخالف بودند.

س: مگر سگ ها چه کار می کردند؟

توماس روییج: گزارش هایی دارم و به دفتر وزیر دفاع هم فرستاده ام، ما سگ ها را آموزش می دادیم تا آلت تناسلی این جوانان را قطع کنند. جانیس کاربینسکی این موضوع را برایم گفت و بسیار احساس خوشحالی می کرد، گفتم این عمل زشتی است و لایق سرباز آمریکایی نیست.

س: جانیس کاربینسکی چه گفت ؟

توماس روییج: آنان جوانان عراقی را مجبور می کردند که لخت و بدون هیچ پوششی بایستند و هر کدام از آنها مقاومت می کردند، در جا کشته می شدند. جوانان را مجبور می کردند که عریان بایستند ، میان پاهای آنان را باز می کردیم ، دست های آنها را به میله های فلزی می بستیم ، پس از آن یکباره سگ ها را بسوی آنان رها می کردیم تا آلت تناسلی آنان را قطع کنند. منظره وحشتناک و خونینی بود که احتمالا به مرگ آنها منجر می شد.

س: چند نفر از آنان به این شکل به قتل رسیدند؟

توماس روییج: ۳۰۰ نفر، پس از قطع آلت تناسلی شان ، چند ساعتی زنده می ماندند و سپس جان می سپردند، با کمال تاسف باید بگویم که سربازان ما از این صحنه ها لذت می بردند، مسئله ای غیر اخلاقی بود.

س: شما که اعتراض داشتید چرا این اعمال را متوقف نکردید؟
توماس روییج: من کوشیدم اما اوامر تازه ای رسید که این کار باید ادامه پیدا کند.

س: آیا اینگونه اعمال را با زنان هم انجام دادید؟

بورگس: نه، با زنان نکردیم.

س: اما من گزارشی دارم که سربازان از سگ‌ها برای لمس آلت تناسلی زنان استفاده می‌کرده و کارهای بدتری نیز انجام می‌داده‌اند. بسیاری از این زنان در اثر این اعمال دچار صدمات روحی و جسمی شده و جان سپرده‌اند.

بورگس: در این مورد من گزارشی ندارم. این متعلق به بخش‌های دیگر ارتش است.

س: در مورد بستن آلت تناسلی جوانان عراقی به طناب‌های لاستیکی چه می‌گوئید؟

بورگس: ریوج به این سوال پاسخ می‌دهد

توماس رویچ: ما با این وسیله جوانان عراقی را از هر طرف می‌بستیم از جمله آلت تناسلی آنها آنچنانکه اگر کوچکترین حرکتی می‌کردند، دچار درد بسیار شدیدی می‌شدند.

س: آیا به این عمل اعتراض داشتید؟

توماس رویچ: نه، بنظرم این کاری معمولی بود که بعد از مدتی متوقف خواهد شد.

س: آیا کابل‌هایی که به برق وصل باشد به تن جوانان عراقی وصل می‌کردید؟

توماس رویچ: بر حسب معلوماتم آری، اما شخصا فقط ۳ مورد برق را در بدن آنها به جریان انداختم.

- ۱- تجاوز حضوری به زنان در مطبوعات عربی به این شکل آمده است: صحنه تجاوز به زنی ۵۰ ساله که مورد تجاوز قرار می‌گرفته را در مطبوعات به چاپ رساندند. این زن که کاملاً عریان بود و مقاومت می‌کرد سربازان می‌کوشیدند مقاومتش را در هم شکنند. ظرفی بزرگ پر از آب حاضر کرده آنگاه با زور سر وی را بدرون آب فرو می‌کردند و بقیه به نوبت با این انسان اسیر، عمل تجاوز حیوانی خود را انجام می‌دادند.
- ۲- در این مورد نیز در سایت "مفکره الاسم" شرح اعمال شکنجه در مورد کودکان چنین آمده است: "کودکان را در حضور پدران و مادرانشان مورد تجاوز جنسی قرار می‌دادند. این کودکان که غالباً زیر ۹ سال بودند، در اثر این اعمال ضد انسانی جان می‌دادند. تا حدود ۱۷ بچه صغیر در زیر این شکنجه‌ها جان می‌سپارند زیرا عمل تجاوز همراه با انواع شکنجه‌ها بوده است. دو نمونه از دمکراسی و حقوق بشر آمریکایی.